

derdomsforsørgelse. I saa Henseende er det min Overbevisning, at dette Udvalg i sit Arbejde vil være lige saa magtesløst som tidligere, der have beskæftiget sig med Sagen. Der er jo blandt de civiliserede Stater saa at sige kun et eneste Land, hvor Tanken om tvungen Forsikring er gennemført, det er jo, som det ærede Medlem, der før talte, sagde, Tyskland, og det er dog vistnok givet og i Overensstemmelse med Rigtigheden, at der i Tyskland saavel hos Befolkningen som hos Regeringen er en Utilfredshed uden Lige med, hvad de have der. At efterligne det System, der er blevet gældende i Tyskland, tror jeg derfor ikke vilde være anbefalingsværdigt. Nu hørte jeg, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) dog var begejstret for Tanken om, at der skulde bygges paa Selvhjælpsprincippet. Jeg siger: Ja, Tanken er smuk, men Gennemførelsen vil blive svær — det er det ærede Medlem sikkert ogsaa enig med mig i — og jeg tror, at den er aldeles urealistisk paa dette Grundlag. Jeg tror, at vi maa komme til en Forstaaelse af, at der blandt de arbejdende Klasser findes mange, der selv med deres bedste Villie ikke ville se sig i Stand til fra den tidlige Ungdom af at begynde at lægge til Side til deres Alderdom. For det første ere Arbejdsforholdene jo meget ustadige, meget løse; der rejses fra det ene Land til det andet, der indtræffer Arbejdsløshed, Sygdom, kort sagt, der indtræffer saa mange Forhindringer, at det bliver Arbejderbefolkningen umuligt at kunne henlægge saadanne Penge, naar de ikke blive opkrævede paa samme Maade som f. Eks. den indirekte Toldbeskatning. Der siges nok, at det er tvungent, men at tvinge Folk til at lægge noget bort af deres daglige Fortjeneste, hvor de ikke have ud over det, de skulle bruge for at skaffe det nødvendige til Husets Behov, er en meget vanskelig Opgave. Jeg synes ogsaa, at man mere og mere burde faa Øjet op for, at det i Virkeligheden er Samfundets Pligt at træde til og støtte de fattige Arbejdets Invalider, de fattige og gamle, der ikke længere selv kunne holde sig opret. Man maa mere og mere komme til Forstaaelse af, at man maa støtte dem, der et helt

Liv igennem have arbejdet og virket efter yderste Evne, have bidraget i en overordentlig Grad til at tilvejebringe de store Værdier, der findes i et Samfund. Men det er det, man ikke rigtig vil erkende, det er det, man ikke rigtig vil lade staa som noget uomstødeligt. Man omgaaes vedblivende med Tanken om, at det, hvor fattigt det end kan være i mange Hjem, endnu skulde kunne lade sig gøre at udsuge noget, at forlange endnu noget lagt hen, til Alderdomstimen kommer. Det er min Overbevisning, at det er umuligt. Samfundet har den Pligt at træde støttende til, fordi disse Arbejdets Invalider have udført et saa stort Samfundsarbejde i deres lange Levetid. Dertil kommer, hvad man ogsaa maa vel erindre, de store Byrder, som ere lagte paa Arbejderklassens Skuldre ved den indirekte Beskatning. Arbejderklassen er jo den største Klasse, og som Følge deraf maa den selvfølgelig komme til at betale Hovedparten af den Kapital, som indgaar i Statskassen netop ved denne indirekte Beskatning. Der betales mange Gange langt mere af den fattige i Toldbeskatning end af den rige. Den fattige, der sidder med stor Familie, hvad jo desværre — om man saa maa sige — ofte er Tilfældet, betaler langt mere i Toldskatter end den rige, som sidder med en mindre Familie. Det staaar altsaa vedblivende for mig som utænkeligt, at man skulde kunne faa en Invaliditets- eller Alderdomsforsørgelse tilvejebragt paa den Basis, at Arbejderne og den fattige Befolkning selv skulde yde Bidrag dertil.

Den ærede Ordfører har ikke i Dag, men ved en tidligere Lejlighed udtalt, at han kunde være med til, om saa skulde være, en Spiritusskat med dette Formaal for Øje. Det er derfor ikke utænkeligt, at Udvalget ogsaa kan komme til at beskæftige sig med denne Tanke. Men jeg vil tilstaa, at for mig staaar det som noget lige saa urimeligt som dette, at Folk skulde kunne lægge Penge op. Jeg mener, det er ikke alene urimeligt, men efter min Opfattelse i allerhøjeste Grad uretfærdigt, og alene dette, at Folk ved at drikke Spiritus, ved et forøget Spiritusforbrug, skulde bidrage til, at de gamle og udslidte kunde faa en ordentlig Alderdomsforsørgelse, sy-